

บทที่ 5

อิทธิพลของร่มเงาที่มีต่อการเจริญเติบโตของกาแฟ

อัตราการเจริญเติบโตเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญถึงประสิทธิภาพของการลังเคราะห์แสงของพืชภายในได้สภาวะแวดล้อมบางอย่าง เช่น ความเข้มแสง ธาตุอาหาร เป็นต้น การลังเคราะห์แสงนอกจากจะขึ้นกับปัจจัยต่าง ๆ แล้ว ยังขึ้นกับชนิดของพืชด้วย การแพร่จดเป็นพืช C-3 ชนิดหนึ่ง มีความต้องการแสงเพียง $600 \text{ μE} \cdot \text{m}^{-2} \cdot \text{s}^{-1}$ ถ้ามีอุณหภูมิพิเศษในระดับ 20-25 องศาเซลเซียส (Kumar, 1979) ก็เพียงพอที่จะสามารถลังเคราะห์แสงได้สูงสุด ความเข้มแสงนับเป็นปัจจัยที่มีความล้มเหลวอย่างใกล้ชิดกับอัตราการลังเคราะห์แสงของกาแฟ Kumar (1979) พบว่าอัตราการลังเคราะห์แสงของกาแฟที่ได้รับแสงแดดเต็มที่จะมีประมาณ $7 \text{ umoleCO}_2 \cdot \text{m}^{-2} \cdot \text{s}^{-1}$ ในขณะที่ใบอยู่ในร่ม มีอัตราการลังเคราะห์แสงสูงถึง $14 \text{ umoleCO}_2 \cdot \text{m}^{-2} \cdot \text{s}^{-1}$

การปลูกกาแฟรับน้ำที่ในประเทศไทยล้วนใหญ่ไม่นิยมการให้ร่มเงาแก่แปลงปลูก ซึ่งแหล่งปลูกส่วนใหญ่ มีความเข้มแสงสูงเกินความต้องการของต้นกาแฟ ทำให้เกิดสภาวะเครียดจนมีผลให้อัตราการลังเคราะห์แสงลดลง ในท้องที่ดังกล่าวการพรางแสงหรือการให้ร่มเงา ในระดับที่เหมาะสมย่อมจะมีผลให้ประสิทธิภาพการลังเคราะห์แสงของกาแฟเพิ่มขึ้นได้ ซึ่งจะทำให้ต้นกาแฟมีอัตราการเจริญเติบโตที่สูงขึ้นในที่สุด

อุปกรณ์และวิธีการ

1. พืชทดลอง

คัดเลือกต้นกาแฟรับน้ำ สายพันธุ์คามอร์ เบอร์ 5 - 4 2776 ในแปลงปลูกชั้นได้รับสภาพร่มเงา 3 ระดับ คือ ร่มเงาสูง(พรางแสง 75 เปอร์เซ็นต์) ร่มเงาปานกลาง(พรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์) ร่มเงาต่ำ(พรางแสง 30 เปอร์เซ็นต์) และไม่ได้รับสภาพร่มเงา (ไม่พรางแสง) สูมต้นกาแฟดังกล่าวมาระดับละ 3 ต้น เพื่อใช้เป็นตัวแทนในการศึกษาอัตราการเจริญเติบโต

การบันทึกข้อมูล

ทำการบันทึกข้อมูลเดือนละครั้ง ในหัวข้อต่อไปนี้

1. จำนวนใบต่อต้น

2. ขนาดพื้นที่ใบต่อใบ

ศึกษาโดยการวัดขนาดพื้นที่ใบคู่ที่ 4 หรือคู่ที่ 5 ซึ่งเป็นคู่ใบที่มีการเจริญเต็มที่แล้ว โดยใช้เครื่องมือวัดพื้นที่ใบ

3. ความสูงของลำต้น

วัดความสูงของต้นกาแฟจากจุดที่ระดับ 10 เซนติเมตร เหนือผิวดินถึงข้อสุดท้าย

ของยอด

4. ความยาวกิ่งที่ให้ผลผลิต

วัดจากต้นกาแฟที่ลุ่มไว้บันทึกการเจริญเติบโต โดยสูงวัดกิ่งบริเวณกลางทรงพุ่ม ต้น

ละ 2 กิ่ง

5. อัตราการเพิ่มของข้อใหม่ในแต่ละฤดู

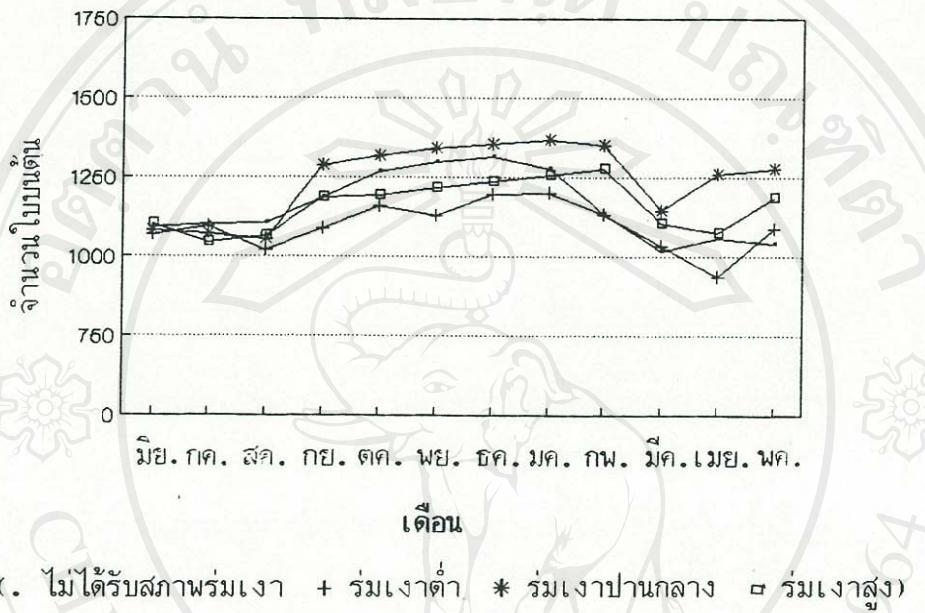
ผลการทดลอง

1. จำนวนใบต่อต้น

รูปที่ 13 เป็นการเปลี่ยนแปลงของจำนวนใบบนต้นกาแฟลดลงทั้งปี แสดงให้เห็นจำนวนใบบนต้นกาแฟห่างเดือนมิถุนายน ถึงเดือนธันวาคม มีค่าค่อนข้างคงที่ ส่วนในเดือนกันยายน จำนวนใบบนต้นจะเพิ่มขึ้นอย่างเด่นชัดจนถึงเดือนธันวาคม หลังจากนั้นจำนวนใบบนต้นจะมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นกับอิทธิพลของร่มเงา โดยต้นที่ได้รับร่มเงาจะมีจำนวนใบเพิ่มขึ้นไปอีก ในขณะที่ต้นที่ไม่ได้รับร่มเงาจะมีจำนวนใบลดลง (รูปที่ 13)

เมื่อเปรียบเทียบถึงอิทธิพลของร่มเงา ในช่วงเดือนกันยายน ถึงเดือนธันวาคม จะเห็นได้ว่าต้นกาแฟที่ได้รับร่มเงาสูงและร่มเงาต่ำ มีจำนวนใบใกล้เคียงกันและมีน้อยกว่าต้นที่ไม่ได้รับร่มเงา และร่มเงาปานกลาง เป็นที่น่าสังเกตว่า ต้นกาแฟที่ปานกลางแจ้งจะมีจำนวนใบลดลงอย่างเด่นชัด ตั้งแต่เดือนธันวาคม และลดลงเรื่อยๆจนถึงเดือนเมษายน ในขณะที่ต้นกาแฟที่

ได้รับร่วมเงาต่ำจะเริ่มมีจำนวนในลดลง ในเดือนกุมภาพันธ์ ส่วนที่ได้รับร่วมเงาปานกลางและร่วมเงาสูง ในจังหวัดอยุธยาต้นได้นานกว่า และจะเริ่มมีจำนวนในลดลง ในเดือนเมษายน ก่อนที่นกแห่งนี้จะหายไป

รุ่ปที่ 13 อิทธิพลของสภาพร่วมทางที่มีต่อจำนวนใบบนต้นกาแฟต่อผลของการทดลอง

เมื่อเปรียบเทียบทางสกิติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของจำนวนใบอนุต้นกาแฟ พบว่า ในช่วงถัดไป ต้นกาแฟจากทุกสภาพร่มเงา มีจำนวนใบอนุต้นไม่แตกต่างกันทางสถิติ ล้วนในฤดูหนาวถึงแม้ว่าต้นกาแฟในแปลงที่ได้รับร่มเงาปานกลาง จะมีจำนวนใบอนุต้นมากที่สุด คือ 1359.83 ใบ/ต้น แต่เมื่อวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า ทุกสภาพร่มเงา มีจำนวนใบอนุต้นไม่แตกต่างกันทางสถิติ เช่นกัน ในช่วงของต้นถูก刈ร่อน ซึ่ง เป็นช่วงที่จำนวนใบอนุต้นกาแฟที่ได้รับสภาพร่มเงาต่ำ น้อยกว่าใบอนุต้นลดลงต่ำสุดในรอบปี โดยมีใบอนุต้นเหลือเพียง 936.84 ใบ ในขณะที่ต้นกาแฟที่ได้รับร่มเงาปานกลางมีใบอนุต้นสูงสุด คือ 1262.27 ใบ แต่เมื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า ทุกสภาพร่มเงา มีจำนวนใบอนุต้นไม่แตกต่างกันทางสถิติอีก เช่นกัน (ตารางที่ 3)

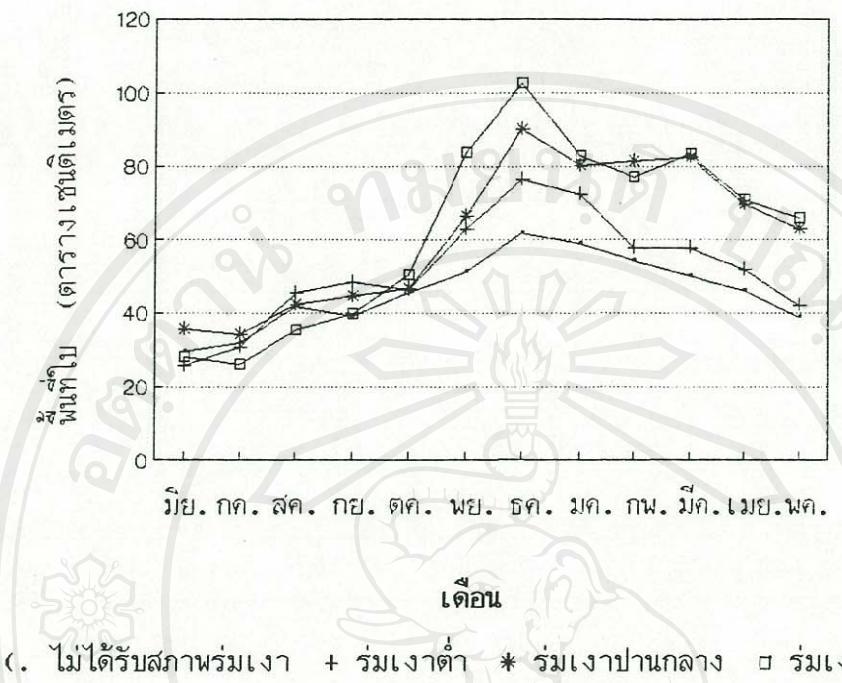
ตารางที่ 3 อิทธิพลของสภาพร่วมเงาที่มีต่อจำนวนใบบันทึกในแต่ละฤกษ์

ระดับร่มเงา	ผลการ		
	ตดผน	ตดหน้า	ตดร้อน
ไม่ได้รับสภาพร่วมเงา	1105.58	1314.13	1059.68
ร่มเงาต่ำ (พรางแสง 30%)	1020.71	1198.63	936.84
ร่มเงาปานกลาง (พรางแสง 50%)	1053.92	1359.83	1262.27
ร่มเงาสูง (พรางแสง 75%)	1065.00	1239.15	1076.59
LSD 0.05	ns	ns	ns

2. ขนาดพื้นที่ใบต่อใบ

จากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของขนาดพื้นที่ใบของใบกาแฟคู่ที่ 4 และ 5 ในรอบปี พบร้า พื้นที่ใบของต้นกาแฟเริ่มเพิ่มขนาดพื้นที่ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ถึงเดือนตุลาคม โดยการเพิ่มขึ้น ของขนาดพื้นที่ใบในระยะแรกจะไม่เด่นชัด เท่ากับในระยะระหว่างเดือนตุลาคม ถึงเดือนธันวาคม หลังจากนั้นพื้นที่ใบกาแฟจะมีขนาดลดลงจนถึงเดือนพฤษภาคม (รูปที่ 14)

สำหรับอิทธิพลของร่มเงาต่อการเปลี่ยนแปลงของขนาดพื้นที่ใบกาแฟ พบร้า ในเดือน ธันวาคม ใบกาแฟจากทุกสภาพการทดลองจะมีขนาดพื้นที่ใบสูงสุดในรอบปี โดยใบกาแฟที่ได้รับร่ม เงาสูงจะมีพื้นที่ใบสูงสุด คือ 102.52 ตารางเซนติเมตร ส่วนใบจากต้นที่ได้รับร่มเงาปานกลาง ร่มเงาต่ำ และไม่ได้รับสภาพร่วมเงา จะมีพื้นที่ใบ 90.16 76.27 และ 61.91 ตารางเซนติเมตร ตามลำดับ (รูปที่ 14)

รูปที่ 14 การเปลี่ยนแปลงของขนาดพื้นที่ในการแฟ้มเมื่อได้รับสภาพรุ่ม เกาะดับต่าง ๆ

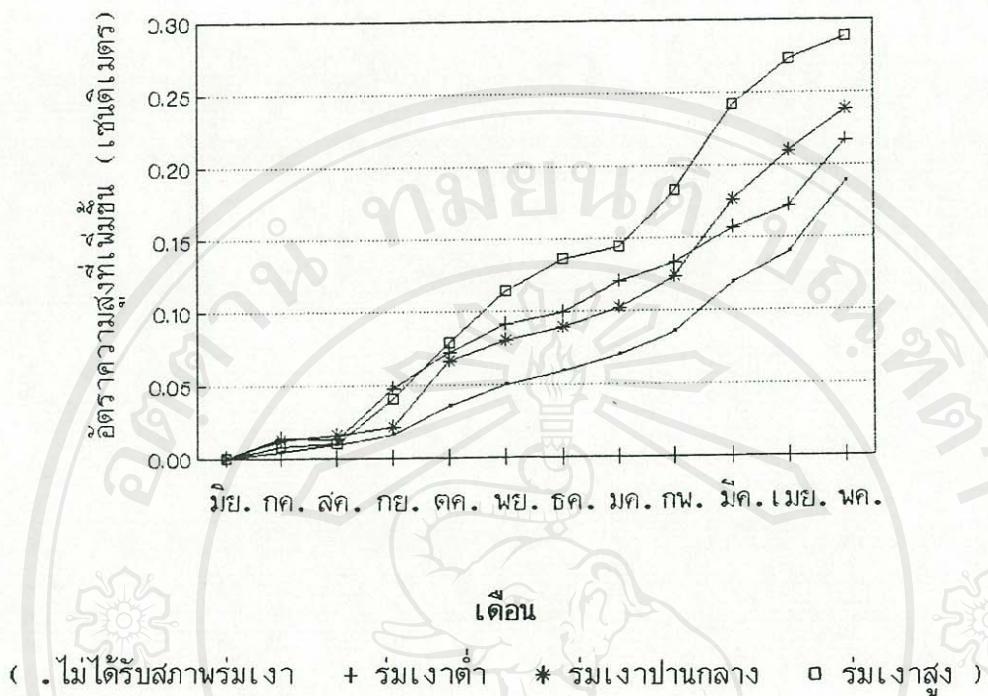
จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติของขนาดพื้นที่ใบไม้แต่ละฤดู พบว่าในฤดูฝน การให้ร่มเงาแก่ก้าแฟห์งสามารถลดดับ และไม่ให้ร่มเงา มีพื้นที่ใบไม้แตกต่างกันทางสถิติ ส่วนในฤดูหนาวพื้นที่ใบของต้นก้าแฟห์ได้รับร่มเงาสูงและร่มเงาปานกลาง มีขนาดไม่แตกต่างกัน แต่จะแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับใบก้าแฟห์ต้นที่ได้รับร่มเงาต่ำและต้นที่ไม่ได้รับร่มเงา ในช่วงฤดูร้อนพื้นที่ใบก้าแฟห์ต้นที่ได้รับร่มเงาสูง มีขนาดไม่แตกต่าง กับพื้นที่ใบจากต้นที่ได้รับร่มเงาปานกลาง แต่ใบจากทั้งสองระดับนี้จะมีพื้นที่ใบมากกว่าพื้นที่ใบจากต้นที่ได้รับร่มเงาต่ำ และไม่ได้รับร่มเงาอย่างไรก็ตาม ค่าร่วมของพื้นที่ใบต่อหน่วยพื้นที่ในช่วงฤดูร้อนของ Chiang Mai University คือ 4.07 ± 0.05 ตารางเมตร

ตารางที่ 4 ขนาดพื้นที่ใบเฉลี่ย ของต้นกาแฟที่ได้รับสภาพร่มเงาระดับต่าง ๆ

ระดับร่มเงา	ผลผลิต		
	ผลผ่าน	ผลหน้า	ผลร้อน
ไม่ได้รับสภาพร่มเงา	41.80	76.96	46.22
ร่มเงาต่ำ (พรางแสง 30%)	45.54	44.52	51.93
ร่มเงาปานกลาง (พรางแสง 50%)	42.45	90.17	69.76
ร่มเงาสูง (พรางแสง 75%)	35.49	102.52	70.88
LSD 0.05	ns	12.53	10.87

3. ความสูงของลำต้น

การเจริญเติบโตในด้านความสูงของลำต้น กระทำโดยการศึกษาอัตราความสูงที่เพิ่มขึ้น โดยคำนวณจากความสูงที่เพิ่มขึ้นในแต่ละช่วงเวลา เปรียบเทียบกับความสูงที่มีอยู่เดิม ทั้งนี้เนื่องให้สามารถทำการเปลี่ยนอัตราการเปลี่ยนแปลงของความสูง เมื่อต้นกาแฟได้รับสภาพร่มเงา ระดับต่างๆ เดิม จากการศึกษา พบว่า ต้นกาแฟที่ได้รับร่มเงาสูง จะมีอัตราความสูงเพิ่มขึ้นสูงสุด ส่วนต้นกาแฟที่ไม่ได้รับสภาพร่มเงา จะมีอัตราความสูงเพิ่มขึ้นต่ำกว่าต้นกาแฟที่ได้รับสภาพร่มเงา ในทุกระดับ (รูปที่ 15)

รูปที่ 15 อัตราความสูงที่เพิ่มขึ้นของตันกากแฟในรอบปี

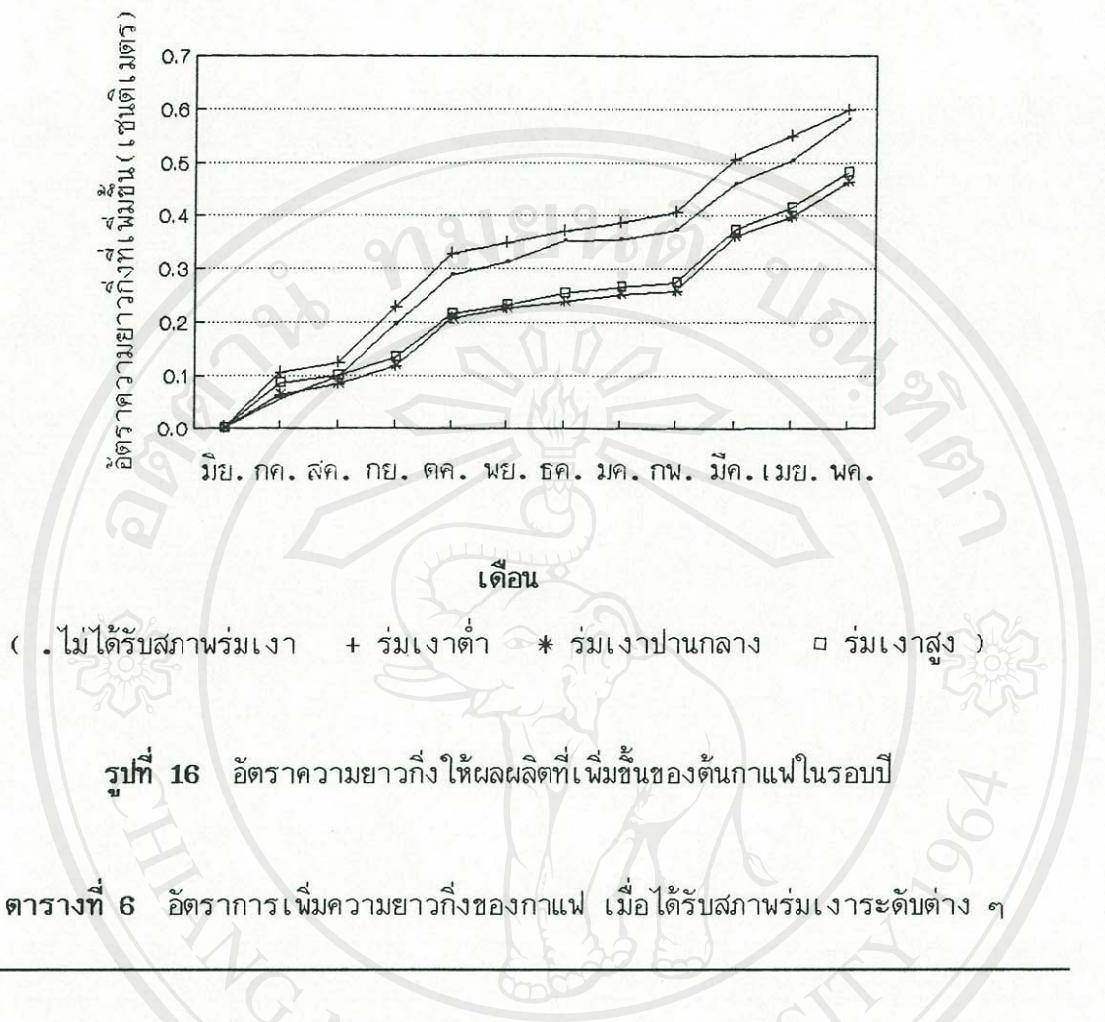
เมื่อนำการเปลี่ยนแปลงของอัตราการเพิ่มขึ้นของความสูงในแต่ละฤดูกาลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบทางสถิติ พบว่า ในช่วงฤดูฝน ความสูงของตันที่ไม่ได้รับสภาพร่มเงาและได้รับร่มเงาต่ำ มีอัตราการเพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน คือ 0.079 และ 0.069 เซนติเมตร/เดือน ตามลำดับ ซึ่งมากกว่าอัตราการเพิ่มความสูงของตันกากแฟที่ได้รับร่มเงาปานกลางและร่มเงาสูง อย่างน้อย สำหรับทางสถิติ (ตารางที่ 5) ในฤดูหนาว ตันกากแฟที่ได้รับสภาพร่มเงาสูง มีอัตราการเพิ่มขึ้นของความสูงมากที่สุด คือ 0.232 เซนติเมตร/เดือนและแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับอัตราความสูงของตันกากแฟที่ได้รับร่มเงาต่ำ และปานกลาง ตามลำดับ ซึ่งมีอัตราความสูงไม่แตกต่างกันทางสถิติ ส่วนตันกากแฟที่ไม่ได้รับร่มเงา มีอัตราการเพิ่มความสูงในฤดูต่ำสุด คือ 0.068 เซนติเมตร/เดือน ส่วนในช่วงฤดูร้อน พบว่า สภาพร่มเงาก้างสั่งต่ำสุด ไม่ทำให้เกิดความแตกต่างทางสถิติของอัตราความสูงที่เพิ่มขึ้นแต่อย่างใด แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าตันกากแฟในฤดูร้อนที่ได้รับร่มเงาจะมีอัตราการเพิ่มของความสูงมากกว่าในฤดูกาลอื่น ๆ อย่างเด่นชัด (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 อัตราความสูงที่เพิ่มขึ้นของต้นกาแฟ เมื่อได้รับสภาพร่มเงาระดับต่าง ๆ กัน

ระดับร่มเงา	ตาราง		
	ตดผน	ตดหนava	ตดวอน
ไม่ได้รับสภาพร่มเงา	0.079	0.068	0.221
ร่มเงาต่ำ (พรางแสง 30%)	0.069	0.151	0.229
ร่มเงาปานกลาง (พรางแสง 50%)	0.029	0.163	0.268
ร่มเงาสูง (พรางแสง 75%)	0.049	0.232	0.259
LSD 0.05	0.032	0.066	ns

4. ความยาวกิ่งให้ผลผลิต

จากผลการทดลองที่แสดงไว้ในรูปที่ 16 จะเห็นได้ว่า การเพิ่มความยาวกิ่งของต้นกาแฟ จะปรากฏอย่างเด่นชัดในสองช่วง คือ ระหว่างเดือนลิงหาคมถึงเดือนตุลาคม และระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนพฤษภาคม ส่วนอัตราการเพิ่มความยาวของกิ่งในช่วงเดือนมิถุนายน ถึงเดือนลิงหาคม และเดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ เป็นช่วงที่มีอัตราการเพิ่มของความยาวกิ่งเพียงเล็กน้อยจากการคำนวณอัตราการเพิ่มของความยาวกิ่งต่อเดือน พบว่า การให้ร่มเงาต่ำ และไม่ให้สภาพร่มเงาแก่ต้นกาแฟ มีผลให้กาแฟมีอัตราการเพิ่มความยาวของกิ่ง สูงกว่าการให้ร่มเงาสูง และการให้ร่มเงาปานกลาง อย่างไรก็ตาม เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบทางสถิติของอัตราการเพิ่มขึ้นของความยาวกิ่ง ในแต่ละช่วงฤดู พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 6)

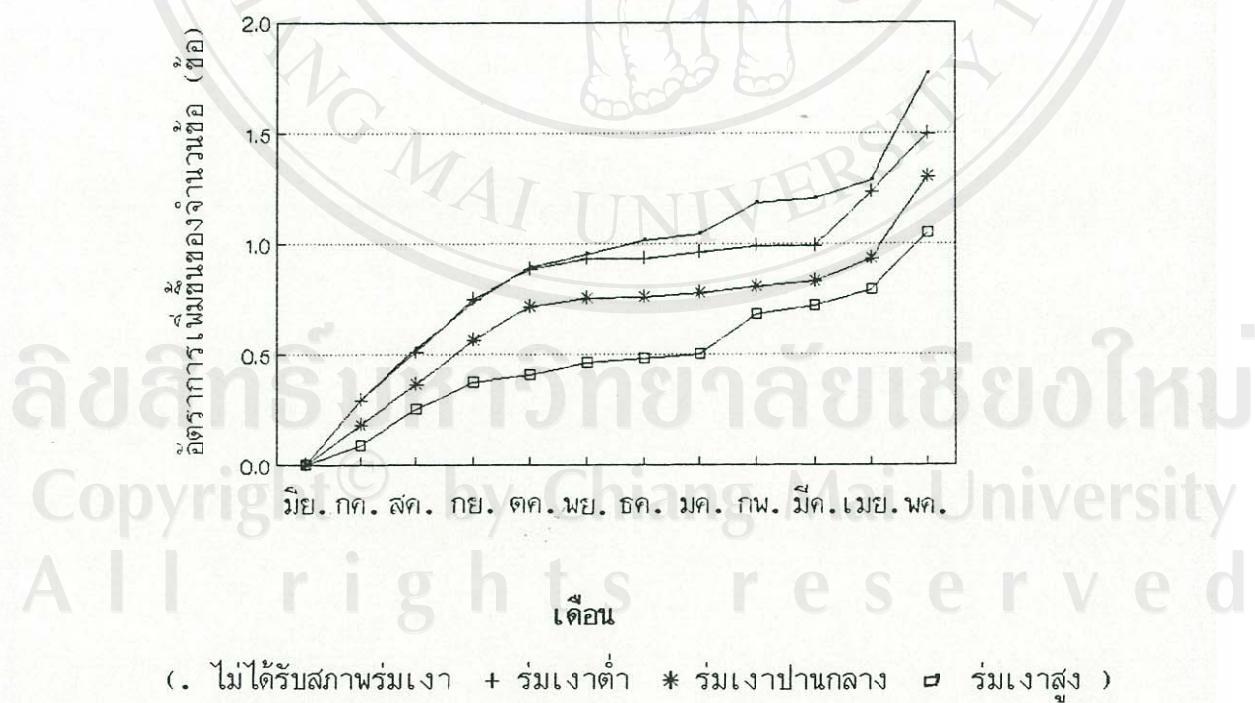
ตารางที่ 6 อัตราการเพิ่มความยาวกิ่งของกาแฟ เมื่อได้รับสภาพร่มเงาระดับต่าง ๆ

ระดับร่มเงา	ฤดูกาล		
	ฤดูฝน	ฤดูหนาว	ฤดูร้อน
ไม่ได้รับสภาพร่มเงา	0.202	0.152	0.225
ร่มเงาต่ำ (พรางแสง 30%)	0.251	0.150	0.196
ร่มเงาปานกลาง (พรางแสง 50%)	0.117	0.132	0.213
ร่มเงาสูง (พรางแสง 75%)	0.130	0.137	0.214
LSD 0.05	ns	ns	ns

5. อัตราการเพิ่มของข้อใหม่

การศึกษาอัตราการเพิ่มของข้อใหม่ กระทำโดยการตรวจจำนวนข้อใหม่บันทึกทั้งต้นในแต่ละเดือน แล้วนำมาคำนวณอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนข้อใหม่ต่อเดือน จากการศึกษา พบว่า อัตราการเพิ่มขึ้นของข้อมูลักษณะเด่นชัดใน 2 ช่วง คือระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนกันยายนและระหว่างเดือนเมษายนถึงเดือนพฤษภาคม ส่วนระหว่างเดือนกันยายนถึงเดือนเมษายน มีอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนข้อน้อยมาก (รูปที่ 16)

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างรัมเงาระดับต่าง ๆ พบว่า จำนวนข้อบนต้นกาแฟที่ไม่ได้รับสภาพร่มเงาไม้อัตราการเพิ่มขึ้น สูงกว่าต้นกาแฟที่ได้รับรัมเงาทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนพฤษภาคม ในระหว่างการให้รัมเงาระดับต่าง ๆ พบว่าต้นกาแฟภายใต้สภาพร่มเงาต่ำมีแนวโน้มจะมีอัตราการเพิ่มของข้อใหม่สูงกว่าต้นกาแฟที่ได้รับรัมเงาปานกลาง และรัมเงาสูง ตามลำดับ

รูปที่ 17 อัตราการเพิ่มจำนวนข้อในรอบปีของต้นกาแฟเมื่อปลูกภายใต้สภาพร่มเงาระดับต่าง ๆ

ถูกกล่าวจะมีผลต่ออัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนข้อบกต้นกาแฟ ดังนี้ ในฤดูฝน ซึ่งเป็นช่วงเริ่มแรกของการทดลอง การเพิ่มขึ้นของข้อบกต้นกาแฟไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 7) ในฤดูหนาว อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนข้อบกต้นต่ำกว่าในฤดูกลาอื่น ๆ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบจำนวนข้อที่เพิ่มขึ้นต่อเดือนของต้นกาแฟที่ปลูกภายใต้ร่มเงา rate ต่ำกว่า พบว่า ข้อบกต้นที่ไม่ได้รับสภาพร่มเงา มีอัตราการเพิ่มสูงสุด คือ 0.342 ข้อ/เดือน และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ อัตราการเพิ่มของข้อบกต้นกาแฟที่ได้รับร่มเงาปานกลาง และร่มเงาสูง ในฤดูร้อน อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนข้อบกต้นกาแฟ ในแปลงที่ไม่ได้รับสภาพร่มเงา มีจำนวนข้อที่เพิ่มขึ้นต่อเดือนสูงสุดเช่นกัน โดยมีอัตราการเพิ่ม 0.824 ข้อ/เดือน และสูงกว่าจำนวนข้อบกต้นที่ได้รับร่มเงาปานกลาง ร่มเงาต่ำ และร่มเงาสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนข้อบกต้นของต้นกาแฟที่ปลูกภายใต้สภาพร่มเงา

ระดับร่มเงา	ฤดูกาล		
	ฤดูฝน	ฤดูหนาว	ฤดูร้อน
ไม่ได้รับสภาพร่มเงา	0.828	0.341	0.824
ร่มเงาต่ำ(พรางแสง 30%)	0.707	0.258	0.572
ร่มเงาปานกลาง(พรางแสง 50%)	0.656	0.196	0.585
ร่มเงาสูง(พรางแสง 75%)	0.514	0.165	0.564
LSD 0.05	ns	0.097	0.202

วิจารณ์ผลการทดลอง

จำนวนใบต่อต้นและขนาดพื้นที่ใบ

จากการศึกษาการตอบสนองของการแพร่ลักษณะพื้นที่ใบ ของจำนวนใบบนต้น และพื้นที่ใบต่อใบ พบว่า การให้ร่มเงามีแนวโน้มช่วยให้ต้นกาแฟมีจำนวนใบบนต้นมากกว่าที่ปลูกกลางแจ้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างเดือนกันยายน ถึง เดือนพฤษภาคม และทำให้ใบมีขนาดใหญ่กว่าตัวชี้งคงกับรายงานของ Inada and Nishigama(1987) ซึ่งพบว่า การให้ร่มเงาจะทำให้ใบโกโก้มีความยาวเพิ่มขึ้นแต่การพัฒนาใบชั้นลง ส่วนใบที่ได้รับแสงแดดเต็มที่จะมีขนาดเล็กและหนากว่าใบที่ได้รับส่วนร่มเงา จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ระดับร่มเงาที่เหมาะสม คือ ระดับร่มเงาปานกลาง (พรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์) เพราะทำให้มีใบบนต้นเป็นจำนวนมากมากตลอดปี และใบมีขนาดใหญ่ด้วย

ปัญหาสำคัญที่ทำให้ต้นกาแฟมีจำนวนใบลดลง ในช่วงระหว่างเดือนมกราคม ถึง เดือนพฤษภาคม เนื่องจากในระหว่างเดือนดังกล่าวต้นกาแฟที่ปลูกบนที่สูงจะได้รับลมแรง ประกอบกับการได้รับส่วนแสงล้อมที่ไม่เหมาะสมมั่งเกิดสภาวะเครียดซึ่งกับต้นกาแฟ การที่มีจำนวนใบลดลงน้อยเมื่อได้รับร่มเงาปานกลาง และร่มเงาสูง เมื่อเทียบกับส่วนที่ไม่ได้รับส่วนร่มเงา หรือร่มเงาต่ำ แสดงให้เห็นว่าร่มเงาในระดับปานกลางและสูง สามารถช่วยชะลอการร่วงของใบในช่วงต้นฤดูแล้ง ได้ ซึ่งปรากฏการดังกล่าวจะมีประโยชน์อย่างมากต่อต้นกาแฟ ทั้งนี้ เพราะโดยปกติแล้วต้นกาแฟจะต้องสร้างอาหารมาใช้เลี้ยงผลอยู่ตลอดเวลา และในกรณีที่มีการตัดผลเป็นจำนวนมาก บางครั้งต้นกาแฟอาจต้องนำอาหารสะสมจากกึงและลำต้นออกมาก ใช้ในการเลี้ยงและพัฒนาผล ด้วย ดังนั้นมีการร่วงของใบกาแฟในช่วงต้นฤดูแล้งมากจะทำให้การสร้างอาหารสะสม เพื่อชดเชยส่วนที่นำออกไปใช้เลี้ยงผลเกิดช้า ได้ไม่เต็มที่จะทำให้เกิดปัญหาเกิดแห้งตาย ดังรายงานของ Cannell(1985) ที่ว่าการให้ร่มเงาจะมีผลทึ่งช่วยชะลอการร่วงของใบ และการเพิ่มขนาดใบ ดังนั้นจึงเป็นการเนื่องโอกาสให้เกิดการลังเคราะห์อาหาร เพื่อชดเชยส่วนที่ถูกนำออกไปใช้ได้อย่างเต็มที่ นั่นก็คือ การเกิดปัญหาเกิดแห้งตายน่าจะลดลง ได้มากด้วย เพื่อเป็นการยืนยันข้อดี ดังกล่าวช่างดี จึงได้มีการนำเอาพื้นที่ใบและจำนวนใบหงต์มาคำนวณเป็นค่าดัชนีพื้นที่ใบ (Leaf Area Index) เพื่อตรวจสอบดุการเปลี่ยนแปลงของต้นพื้นที่ใบกาแฟ อันเนื่องมาจากอิทธิพลของ

ร์มเงา โดยใช้สูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ตัวชี้น้ำที่ใบ} = \frac{\text{จำนวนใบบนต้น} \times \text{พื้นที่ใบเฉลี่ย}}{\text{พื้นที่ใบต้น}}$$

(เฉลิมพล, 2532) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของค่าตัวชี้น้ำที่ใบได้แสดง เปรียบเทียบไว้ในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ตัวชี้น้ำที่ใบของต้นกาแฟในฤดูกาลต่างๆ เนื่องจากอิทธิพลของสภาพร่มเงา

ระดับร่มเงา	ฤดูกาล		
	ฤดูฝน	ฤดูหนาว	ฤดูร้อน
ไม่ได้รับสภาพร่มเงา	1.032	2.147	1.192
ร่มเงาต่ำ (พรางแสง 30%)	1.055	2.280	1.350
ร่มเงาปานกลาง (พรางแสง 50%)	1.055	2.627	2.187
ร่มเงาสูง (พรางแสง 75%)	0.888	3.190	1.895
LSD	0.05	ns	0.751
			0.463

ค่าตัวชี้น้ำที่ใบของต้นกาแฟอันเนื่องมาจากอิทธิพลของสภาพร่มเงา จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเฉพาะในฤดูหนาว และฤดูร้อน ส่วนในช่วงฤดูฝนค่าตัวชี้น้ำที่ใบมีค่าใกล้เคียงกัน อาจเป็นเพราะว่าการให้ร่มเงาแก่ต้นกาแฟเริ่มต้นในเดือนมิถุนายน จังหวัดอาจไม่แสดงอิทธิพลอย่างเด่นชัดในช่วงแรกของการทดลอง ในฤดูหนาว ค่าตัวชี้น้ำที่ใบจะมีค่าสูงกว่าฤดูกาล อื่น ในทุกระดับความเข้มแสง เนื่องจากต้นกาแฟมีจำนวนใบสูงที่สุด และใบมีขนาดใหญ่ที่สุด ส่วนในช่วงฤดูร้อน ต้นกาแฟที่ปลูกกลางแจ้งมีจำนวนใบคงเหลือบนต้นน้อยที่สุดและมีน้ำที่ใบน้อยที่สุด จึง

ทำให้มีดัชนีพื้นที่ใบต่ำที่สุดด้วย จากรายงานของ Wringley(1988) ที่กล่าวว่า กาแฟ พันธุ์ เยลโล่ คาทู มีดัชนีพื้นที่ใบ = 8 ซึ่งเอื้ออำนวยให้ต้นกาแฟมีอัตราการสังเคราะห์แสงสูงที่สุด ทั้งนี้ เพราะสามารถรับแสงรอบทั้งฟ้าได้ถึง 96 เปอร์เซ็นต์ นั่นแสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพในการสังเคราะห์แสงของกาแฟ จะขึ้นอยู่กับความสามารถในการรับแสงหรือการมีดัชนีพื้นที่ใบสูงนั่นเอง จึงอาจกล่าวได้ว่า ระดับความเข้มแสงเที่ยง 50 เปอร์เซ็นต์(ร่มเงาปานกลาง) น่าจะเหมาะสมกับการปลูกกาแฟมากที่สุด ทั้งนี้ เพราะมีจำนวนใบมากที่สุดและจะมีผลทำให้ต้นกาแฟมีอัตราเพิ่มขึ้นในบนต้นสูงสุด(รูปที่ 16) เมื่อประกอบกับขนาดของใบที่ใหญ่ ทำให้ค่าดัชนีพื้นที่ใบสูงโดยเฉลี่ยอย่างยิ่ง ในช่วงฤดูหนาวและฤดูร้อน ซึ่งเป็นช่วงที่ดัชนีพื้นที่ใบเกี่ยวพันโดยตรงกับระยะการพัฒนาของต้นกาแฟ หลังจากให้ผลผลิต และเตรียมตัวเพื่อให้ผลผลิตครั้งต่อไป การให้ร่มเงางาน (ความเข้มแสง 25 เปอร์เซ็นต์) ไม่น่าจะมีผลดีต่อต้นกาแฟ เทียบเท่ากับความเข้มแสง 50 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากความเข้มแสงที่ต้นกาแฟได้รับมีเที่ยง $146.29-363.69 \mu\text{E} \cdot \text{m}^{-2} \cdot \text{s}^{-1}$ ซึ่งต่ำกว่าไป ความเข้มแสงที่เหมาะสม สำหรับการเกิดการสังเคราะห์แสงของกาแฟ คือ $600 \mu\text{E} \cdot \text{m}^{-2} \cdot \text{s}^{-1}$ (Kumar, 1979) ดังนั้น การที่ต้นกาแฟได้รับร่มเงางาน ใบจะได้รับแสงน้อยกว่าไปเนื่องจากความเข้มแสงต่ำ และจะมีโอกาสที่จะเกิดการบังกันเองของใบสูงด้วย

ความสูงของต้น

อัตราความสูงที่เพิ่มขึ้น ภายหลังจากได้รับสภาพร่มเงาระดับต่าง ๆ ของต้นกาแฟเกิดขึ้นได้จากการน้ำที่ออกของปลัตต์ และเกิดจากการเพิ่มน้ำหนักของต้นกาแฟ เนื่องจากส่วนที่ 5 ซึ่งพบว่ากาแฟมีการตอบสนองโดยอัตราความสูงจะเพิ่มขึ้นแตกต่างกันทางสถิติในช่วงฤดูฝนและฤดูหนาว ที่เป็นดังนี้จะเป็นผลมาจากการรับน้ำที่ออกของปลัตต์บนลำต้นกาแฟมากกว่า ทั้งนี้ เพราะจำนวนน้ำของต้นกาแฟที่ได้รับร่มเงาและปลูกกลางแจ้ง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติในทุกฤดู ดังได้แสดงไว้ ในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 อัตราการเพิ่มของจำนวนช้อนบันล้ำต้นกาแฟ ในฤดูกาลต่าง ๆ

ระดับร่มเงา	ฤดูกาล		
	ฤดูฝน	ฤดูหนาว	ฤดูร้อน
ไม่ได้รับส่วนร่มเงา	0.408	0.625	0.163
ร่มเงาต่ำ (พรางแสง 30%)	0.305	0.388	0.110
ร่มเงาปานกลาง (พรางแสง 50%)	0.223	0.268	0.118
ร่มเงาสูง (พรางแสง 75%)	0.260	0.338	0.143
LSD 0.05	ns	ns	ns

ความยาวกิ่งให้ผลผลิต

เป็นที่น่าสังเกตว่า ถึงแม้ร่มเงาจะมีผลทำให้ต้นกาแฟมีขนาดสูงชະลูดขึ้น เนื่องจากการยืดตัวของปล้อง แต่จะไม่มีผลทำให้อัตราการเพิ่มของความยาวของกิ่งข้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด (ตารางที่ 6) ผลกระทบในลักษณะนี้น่าจะส่งผลดีต่อโอกาสในการรับแสงเพื่อการสังเคราะห์แสงของใบกาแฟเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เนื่องจากการยืดยาวของกิ่งกาแฟจะทำให้กิ่งลุ่งเนื่องจากแรงโน้มถ่วงของโลก และทำให้กิ่งช้อนกันมาก การบังร่มเงาของกิ่งจะเกิดขึ้นมากด้วย การยืดของปล้องบนลำต้นจะช่วยลดปัญหาดังกล่าวได้ดี ทำให้ปัญหาการบังกันของกิ่งและใบบนต้นเดียวกันลดลงไปได้ระดับหนึ่งด้วย ซึ่งจะช่วยลดปัญหานี้ลงจากการแทะใบกาแฟของต้นในร่มเมียนดาใหญ่ขึ้นด้วย

อัตราการเพิ่มของข้อใหม่บันทึก

การให้ร่วมเงา จะทำให้อัตราการเพิ่มของจำนวนข้อบันกิ้งลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบกับต้นที่ปลูกกลางแจ้ง จากการศึกษาโดยละเอียดพบว่า สภาวะดังกล่าวมีผลกระแทบมาจากการแตกกิ้งข้างจากกิ้งให้ผลลัพธ์ จากการตัวเลขดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่า ในฤดูหนาวและฤดูร้อน ต้นกาแฟที่ปลูกกลางแจ้ง จะมีอัตราการเพิ่มของกิ้งที่ 2 และ 3 (กิ้งที่แตกจากกิ้งข้างของลำต้น) สูงกว่าต้นที่ปลูกภายใน โดยที่จำนวนข้อบันกิ้งชุดที่ 1 ของต้นที่ไม่ได้รับสภาพร่มเงาแตกต่างกับต้นที่ได้รับร่มเงาต่อ ปานกลาง และสูง ตามลำดับ แม้ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 10 อัตราการเพิ่มของข้อบันกิ้งและจำนวนกิ้งชุดที่ 2 และ 3 ของกาแฟในฤดูกาลต่าง ๆ

ระดับร่มเงา	ฤดูกาล					
	ฤดูฝน		ฤดูหนาว		ฤดูร้อน	
	x	y	x	y	x	y
ไม่ได้รับสภาพร่มเงา	0.733	0.220	0.313	0.460	0.721	0.520
ร่มเงาต่อ (พรางแสง 30%)	0.751	0.283	0.213	0.200	0.530	0.463
ร่มเงาปานกลาง (พรางแสง 50%)	0.564	0.318	0.216	0.265	0.523	0.405
ร่มเงาสูง (พรางแสง 75%)	0.377	0.483	0.124	0.148	0.548	0.378
LSD	0.05	ns	ns	ns	0.214	ns

x. อัตราการเพิ่มของข้อบันกิ้งชุดที่ 1 (กิ้งที่แตกจากลำต้น)

y. อัตราการเพิ่มของจำนวนกิ้งชุดที่ 2 และ 3 (กิ้งย่อยที่แตกจากกิ้งชุดที่ 1)

สรุปผลการทดลอง

การให้รัมเมจามีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของต้นกาแฟ ในแง่การเพิ่มขนาดความสูงของลำต้น ช่วยชะลอการลดลงของจำนวนใบในช่วงต้นฤดูแล้ง และทำให้ใบมีขนาดใหญ่ขึ้น ซึ่งมีผลต่อเนื่องไปถึงการเพิ่มดัชนีพื้นที่ใบ แต่การให้รัมเมจามาทำให้อัตราการเพิ่มจำนวนข้อบนกิ่งน้อยกว่าการปลูกกลางแจ้งอย่างเด่นชัด และการพรางแสงในระดับ 50 เปอร์เซ็นต์ จะส่งผลต่อสุดต่อการเจริญเติบโตของต้นกาแฟ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเพิ่มจำนวนใบ การชะลอการร่วงของใบ และการเพิ่มขนาดพื้นที่ใบ ทำให้ต้นกาแฟมีดัชนีพื้นที่ใบสูงสุด

อิชสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved